

Hvilket Tab det vil blive for de Raffinaderier, der ere anlagte med den nuværende Bestyttelse som Grundlag for Virksomhedens Levedygtighed, behøve vi vel ikke nærmere at fremhæve, men det vil ogsaa blive et Tab for de danske Statsbaner, naar Saltraffinaderierne maa indstille deres Virksomhed, idet man da vil gaa over til Forbrug af tykt Salt, som er det, der nærmest er paa Højde med det danske Produkt i Kvalitet. Det tykke Salt vil da som Regel blive tilført de forskellige Havnebyer i mindre Skibsladninger.

At de danske Saltraffinaderier ere saa uheldig stillede med Hensyn til Konurrence med Udlandet, særlig Tyskland, — andet Salt kan ikke i Kvalitet maale sig med det danske — skyldes dette, at vore Arbejdsudgifter ere ca. en Tredjedel højere end de, som de tyske Raffinaderier betale, og dernæst dette, at Transporten ad Søvejen — største Delen af det tykke Salt tilføres aa denne Vej — er billigere end Transporten paa Jærnbane; men selv om ogsaa de tyske Raffinaderier befordre en Del Salt hertil pr. Jærnbane, saa er der ogsaa enten en billigere Fragttakst eller en Udførselspræmie for tykt Salt, som ifølge Generaldirektoratets Redegørelse ad Bilag 128 udgør Kr. 14,⁰⁰ pr. 20,000 Pfd. Salt eller 7,²⁵ Dre pr. 100 Pfd.

Der er endvidere et Forhold til, hvor Udlandet er heldigere stillet end os, nemlig ved Tolden paa Sække. Naar Udlandet indfører Salt hertil i Sække — alt tykt Salt indføres i Sække — saa betales der ingen Told af Sækken, hvorimod vi maa betale en Told af $4\frac{1}{6}$ Dre pr. Sæk. Naar altsaa en Vognl. Salt paa 20,000 Pfd., hvortil medgaar 133 Sække, indføres hertil fra Udlandet, saa har Udlandet en ekstra Fordel af Kr. 5,⁵⁴ eller 2,⁷⁷ Dre pr. 100 Pfd. Salt.

Det er derfor vort Haab, at det høje Udvalg vil tage et berettiget Hensyn til den Industri, der nu en Gang er til Stede, og ikke reducere Bestyttelsen eller i hvert Fald, naar Tolden paa Saltsten og Kul ophæves, lade blive en Told af 20 Dre paa 100 Pfd. raffineret Salt; derved bestaars vor Bestyttelse med 4 Dre paa 100 Pfd., hvilket burde være det største Offer, der kræves af Saltraffinaderierne, for at de kunne føre en tarvelig Tilværelse.

I øvrigt henviser vi til vort Andragende af 13de September 1895, hvoraf vedlægges en Kopi.

Erhødigst

Esbjerg, den 20de Februar 1897.

Pagh & Qvist Pedersen.

Aalborg, den 24de Februar 1897.

A. Abel.

Randers, den 26de Februar 1897.

M. Michaelsen.

Odense, den 23de Februar 1897.

P. Roulund.

Kerteminde, den 25de Februar 1897.

Kerteminde Saltværk,
Emil Andersen.

Fredericia, den 22de Februar 1897.

C. B. Voehr.

Aarhus, den 25de Februar 1897.

C. Langballe & Søn.

Horsens, den 26de Februar 1897.

Ny jyske Salt-, Cokes-
& Cindersfabrik (A. S.),
Evend Fog.

Odense, den 23de Februar 1897.

De jyske Salt- & Cokesværker,
Chr. Faber & Co.

Klintebjerg, den 27de Februar 1897.

Klintebjerg Saltværk,
Kristian Nielsen.